

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za osnabila plačuje se od štiristopenjske pečetnice po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Nekoliko odgovora „Soči“.

„Soča“ nam ne more odpustiti, da smo se zavzeli za goriško učiteljstvo in ker si v svoji onemogli srditosti ne more drugače pomagati, meče na nas polena. V zadnji številki piše mej drugim: „Mi „Slovenskega Naroda“ ne štejemo več mej resne liste, ki so vredni upoštevanja. On ni glasilo ni jedne stranke, pa tudi ne zastopa nazorov in politike kake stranke, najmanj pa narodne, marveč le neke klike, katero bo treba na vsak način strmo-glaviti. Primorci smo se odpovedali vsaki zvezi z „Narodom“, dokler bo v rokah tiste klike“.

„Slovenec“ je — in kdo bi se temu čudil — elastno ponatisnil te besede in jim dostavil v izraz svoje zadovoljnosti besedi: Jasni se!

Zagotavljamo „Sočo“ in „Slovenca“, da nas vse to bahato besedičenje čisto nič ne straši, in da nam te onemogle grožnje tudi čisto nič ne imponirajo, niti nam, niti tistim tisočim, kateri stojé za našim listom. Vsi imamo za taka besedičenja in pretenja samo ironičen posmeh. Nam popolnoma zadošča, da nam je „Soča“ odpovedala svoje prijateljstvo o priliki, ko smo se zavzeli za korist velevažnega narodnega faktorja, ko smo se kot demokratični list potegnili za bedno goriško učiteljstvo. Če nas bodo naši nasprotniki, katerim se je zdaj pridružila tudi „Soča“, radi tega strmoglavili, ker smo šli v boj za pravično stvar primorskega učiteljstva, potem bo to mučeništvo, katero bo nam na čast, vsem našim nasprotnikom pa na sramoto, so-sebno pa na sramoto „Slovenca“, kateremu velevalo božje zapovedi, da se morajo lačni nasititi in nagi obleči. Za tako pravično stvar pasti je častno in dostojno poštenega lista in poštene stranke.

Sicer pa nam radi „Sočinih“ groženj ne bode osivel ne jeden las in nas njeno gromenje čisto nič ne spravlja iz duševnega ravnotežja. Imeli smo borbe že z vse drugačnimi talenti in z vse drugačnimi faktorji, kakor je gospóda krog „Soče“, in vsako borbo smo srečno dokončali. „Soča“ je že neštevilno-krat odpovedala vsako zvezo z našim listom, katero

zvezo je doslej kazala samo s tem, da nas je pri vsaki priliki napadala; že sto in stokrat nam je zatrjevala, da na Goriškem nimamo čisto nič upliva in nas zagotavljala v imenu vseh Primorcev, da naše besede nimajo na Goriškem prav nobene veljave, a pokazalo se je prav sedaj, da je bilo vse to prazno besedičenje. Zakaj besni sedaj „Soča“ tako divje, če nima naš list nič upliva? Ali ne kaže to besnenje, da mora „Slovenski Narod“ vendar tudi na Goriškem imeti kaj veljave?

„Soča“ je krstila za klike vse tiste politične somišljenike, katere zastopa „Slovenski Narod“. Tudi to nas ne boli. Tolaži nas dejstvo, da tisti Primorci, ki so zbrani okrog „Soče“, tudi niso drugega nič, kakor klika, in sicer klika, katere jarma je že marsikak Primorec do grla sit in katera bo na Primorskem prej dogospodarila, kakor morda sama misli.

Kadar se potegujemo za pravično in za vse slovenstvo velepomembno stvar, takrat nas ni strah hoditi, če treba, tudi po svoji stezi ne glede ne na desno, ne na levo in ne meneč se za to, če se komu zamerimo ali ne. Tako smo postopali glede goriškega učiteljstva doslej in tako bomo postopali tudi v prihodnje. Naše simpatije do zatiranega goriškega učiteljstva ostanejo take, kakršne so bile, „Sočini“ napadi so nas za to učiteljstvo le še bolj uneli. Naš list je in bo vedno odprt vsem pravičnim zahtevam goriškega učiteljstva in nas od tega ne odvrne nobena sila, pa naj nam „Soča“ še tolikrat odpove vsako zvezo, na katero nismo nikdar pokladali toliko pomena, kakor ga poklada „Soča“ sama.

Sicer pa smo si še danes v svesti, da se bo vse tako končalo, kakor smo mi zahtevali in pro-rokovali: Čez leto dnij ne bodo slovenski poslanci več v abstinenci, ampak pojdejo v deželni zbor in bodo v njem upeljali akcijo na korist učiteljstvu in takrat se bo šele videlo, je-li spadal naš list mej tiste resne liste, ki so vredni upoštevanja, ali „Soča“, ki se danes po ničemur drugem ne odlikuje, kakor po svoji, do neba segajoči ošabnosti. Torej pričakujmo!

Hrvati in Srbi.

V odgovor na članek, kateri je v našem listu priobčil hrvatski „Rodoljub“, prejeli smo s srbske strani članek, ki ga prijavimo danes in jutri. S tem se znano naše stališče o hrvatsko-srbskem razporu prav nič ne premeni. Odprli smo svoja predala takim razpravam, da ž njimi po možnosti pospešimo približanje Hrvatov in Srbov, a kaže se, da naša dobra volja ne bo dosti pomagala. Namesto da bi se z jedne in z druge strani formulirali pogoji spravi in sporazumljenju, se pregrevajo vsakovrstne rekriminacije in stari grehi, kar gotovo ne vodi k zaželenemu cilju.

Odgovor od srbske strani na „Rodoljubov“ članek v našem listu se glasi:

Ulogu, koju je „Slovenski Narod“ pri srbsko-hrvackome sporu uzeo na sebe, zaista je plemenita i dostojna bracke ljubavi, ulogu sudije zavagjene bracke. Ali kao i svaki sudija, koji treba, da poznaje zakone i otežavne i olakšavne okolnosti obeja strana, tako isto i slovenački narod treba da poznaje istoriju, etnografiju, i opravdane težnje i želje Srba i Hrvata, pa tek onda da se upusti u ocenjivanje same stvari. Slovenci ne smiju na ovu stvar gledati samo kroz hrvacke ili samo srpske naočale, već kroz obe, a ne isključujući odatle i strane izvore. Ako je reč o srpskoj ili hrvackoj istoriji, onda se treba obratiti i stranim piscima, koji su verovatno nepristrasni.

Sad da odgovorimo bratu „Rodoljubu“ na njegov članak u „Slovenskom Narodu“ od 14. novembra ove god. — Odmah se u početku svoga članka brat „Rodoljub“ potrudio, da u kratko iznese istoriju Hrvata i Srba, u što se mi nećemo duboko upuštati, jer bi onda nastala čisto istorička polemika, koju bi u sveskama jugoslavenska akademija trebala da izdaje, a na kraju krajeva došlo bi se do istine, za koju se i danas zna i koja je kao pozitivna utvrđjena, a što mi u ovom kratkom članku ne možemo, niti imamo nameru, da iznesemo. Braći Slovencima, kojima je stalo do toga, da poznadu isto-

LISTEK.

Miroslav Tyrš.

(Na „Tyrševem večeru“ ljubljanskega „Sokola“ predaval Viktor Murnik.)

(Dalje.)

Sila pa, s katero skuša češko Sokolstvo realizovati Tyršev ideal, raste od leta do leta v svoji kolikosti in svoji intenzivnosti; število Sokolov je vedno večje, zlasti takih, katere so že kot dečke vzgajali po sokolsko in o marsikom bi lahko rekli, da se je napil sokolske ideje takorekoč že z maternim mlekom. Sokolstvo jim je postalo življenjska potreba, in posvečujejo mu ves svoj prosti čas.

Tyrš sam je podal češkim Sokolom najsijajnejši vzgled neumornega delovanja in ognjevitosti. Velike stvari, velike uspehe more roditi le velika, strastna navdušenost; povečujoča moči, izmanjšujoča utrujenost, podeča bojazen pred velikanskim delom, podira vse ovire, varuje pred obupanjem nad dosego visoko postavljenega cilja. Brezprimerna navdušenost, vedno jednaka, nikdar ne omahujoča, je silila Tyrša, da je delal do skrajne utrujenosti, da je do dna izčrpal vse svoje velike moči, izrabil vso svojo velikansko energijo. In strune, napejane preveč, so počile, telesno in duševno izničen vsled prevelikega dela, je padel v

grob. Kakor pa sta bila delo in trud velikanska, tako je bil tudi uspeh ogromen, da, čudovit. Sokolstvo sedem-milijonskega češkega naroda, v svojem razvoju po vladi skrajnje ovirano, se danes po 36 letnem obstoju kosa tako glede števila svojih članov, kakor po izvrstnosti svojega ustrojstva z jednako, po vladi gmotno in moralno v najizdatnejši meri podpirano organizacijo gimnastov štirideset-milijonskega naroda francoskega.

Tyrševa sokolska ideja je sad njegovega pro-učevanja starogrških pisateljev in starogrške umetnosti. Krasnostasite postave grških junakov z ogromnim, divno razvitim ostro razčlenjenim mišičjem uspehi starogrške telovadske vzgoje, telovadbin vpliv na grško umetnost, požrtvovalna domovinska ljubezen krasnih sinov krasne grške dežele, sijajne, v narodnem in političnem oziru neprecenljive olimpijske slavnosti, vse to je vzbudilo v njem najprvo sramovanje lastne slabosti, vsled katerega je začel z njemu lastno navadno energijo telovaditi, pozneje pa misel, ustvariti Čehom institucijo, katera namen bi bila vzgoja grškim podobnih junakov, vzbujanje grški jednake domovinske ljubezni, značajnosti in močatosti, prirejanje olimpijskim igram podobnih narodnih slavnosti.

Že kot akademik je učil Tyrš svoje telovadske kolege v Malypetrovem in pozneje Schmidtovem telovadskem zavodu, naj gledajo na telovadbo z

višjega stališča, nego je sama zabava; kazal je na njo kot najboljšo narodno-vzgojevalno sredstvo. Pozvali pa so tedaj Tyrša, naj pristopi snujočemu se utrakvističnemu telovadnemu društvu. Ko pa so nemški člani zahtevali čisto nemško društvo, je stavil Tyrš predlog, naj se ustanovi samostojno češko telovadno društvo. Predlog so Čehi in zlasti češko časopisje sprejeli navdušeno, in tako se je dne 16. februvarja 1862. osnoval praški „Sokol“. Za starosto so na osnovalnem obnem obnem zboru, kateremu je predsedoval dr. Julius Greg, na Tyršev predlog izvolili Jinficha Fügnerja. Tyrš sam je bil izvoljen za načelnika.

Jednake težnje so ustvarile mej Tyršem in Fügnerjem srčno prijateljsko zvezo, podala sta Sokolom lep vzgled sokolskega bratstva. Po smrti Fügnerjevi se je poročil Tyrš z njegovo jedinko, Renato, ki je bila nenavadno izobražena in Tyršu neumorna pomočnica pri znanstvenem in slovstvenem delovanju.

Odslej je vse Tyršev življenje ozko spojeno s praškim „Sokolom“; bil je načelnik celih 22 let, prvo leto zraven še podstarosta in orodjar, l. 1865. tajnik. V telovadnem oziru je spočetkoma neomejeno vladal; toda „demokratska načela so mu, piše dr. Edv. Grégr, kmalu pristudila autokratsko oblast, in vvedel je zategadelj „konstitucijski“ način,“ ustanovil je namreč vaditeljski zbor, na katerega se,

riju srpskoga naroda, preporučujemo ne srpske istorike, da nam se nebi za šovinizam prebacilo, već strane n. pr. Ranke-a, Talliandie a pa i samog g. Veniamina Kallay a, upravnika Bosne i Hercegovine, koji je, uzgred budi rečeno, svom delu „Istojira Srpskoga Naroda“ zabranio ulazak u Bosnu i Hercegovinu. Nećemo, da ih upućujemo ni na ruske pisce, jer bi nam tada braća Hrvati prebacili za to pa bi rekli, da Rusi pišu u našu korist, jer nas više vole. Istina je, da Rusi nas više vole no Hrvate, a ma za to nismo ničiji piopiri na Balkanu, niti su Srbi tugje mašice. Naveli smo samo ova tri istorika, ali ne izključujemo sve druge svečkoga glasa, koji su pisali istoriju srpskoga naroda. Sad molimo brata „Rodoljuba“, neka navede i on makog stranog istorika, ali istorika, koji uživa svječki glas i čija je pozitivnost istorijskog pisanja već osvjedočena, pa onda neka braća Slovenci pročitaju i jedno i drugo, ako ih interesuje, a što bi mi ovde pisali istoriju srpskog naroda, kad nije tome mesto niti smo istorik, a nećemo, ni da se upuštamo u pobijanje istorijskih navoda brata rodoljuba po Klaićevoj „Istoriji“, no ćemo odmah preći na njegova razmišljanja.

„Braća se Hrvati ponose s ćirilicom kao slovenskim pismom“, ali ipak za to nema ni jedne hrvacke knjige ni novina štampanih ćirilicom, dok kod Srba i ako se „istiću ćirilicom samo iz separatističnih obzira“, ipak eno srpskih listova „Dobrovnik“ i „Srbski Glas“ štampanih većinom latinicom i veći deo književnosti dalmatinskih Srba. „Srpsko je svećenstvo do krajnosti nesnosno“ pa ipak niti je srpsko svećenstvo, niti su Srbi ma kad i ma gdje kamenovali ma koju hrvacku crkvu, a Hrvati su u sred Zagreba u sred bela dana, i to za vreme careva boravka u Zagrebu kamenovali srpsku crkvu i polupali na njoj prozore. Da li je srpsko svećenstvo nesnosno stoga, što je dopustilo, da njen čef u Srbiji može da bude jedan katolik, kao što je pre nekoliko godina u Srbiji i bilo, kad je gosp. J. Gajica bio ministar prosvete i crkvenih poslova. Eto kako je brat „Rodoljub“ ispao neiskren, a ako se želi, da se polemika privede kraju sa pozitivnim rezultatom, onda se u polemisanju mora biti iskren, mora se služiti pozitivnim podacima.

Možda brat „Rodoljub“ pod tim, što su se Hrvati borili sa srpsku crkvenu autonomiju, razume to, što su srp. crkv. autonomiju nazivali crkvenom autonomijom pravoslavnih Hrvata. Hvala lepo!! Želeo bi, da čujem od brata „Rodoljuba“, gde su se i kad Hrvati borili za srp. crkv. autonomiju. A ako bi brat „Rodoljub“ hteo, da se bolje upozna s time, kako su Mađari pomadžarili Srbe u Ugarskoj, onda ga upućujemo na članak „Posle 50 Godina“ od starog srpskog borca i prijatelja Hrvata, dr. Mihaila P. Desančića, koji je prvog maja ove godine izišao u Novosadskom „Braniku“. A da su Mađari već pomadžarili tamošnje Srbe, ne bi mogla postojati ni „Srpska Matica“ i „Srpsko Narodno Pozorište“ u Novem Sadu, ni „Tekelium“ u B-Pešti, ni srpska žurnalistika, ni srpske knjižare itd. u Uzarskoj. Ali treba biti objektivni pa istinu

kakor pravi sam, opira spas, nepretregana, neomahljiva delavnost vsakega sokolskega društva; prva stvar mu je bila zategadelj organizacija tega zboru. Rile so to zlasti seje in skupne telovadske ure, v katerih so se vadili vaditelji teoretično in praktično, in ki so imeli največji pomen za urejeno, jednoto tehnično vodstvo društva in za razvoj samostojnega češkega telovadbenega sestava, po katerem se davnes podučuje telovadba v češkem sokolstvu s tolikim vapehom, in ki je oslavlil češke telovadce na tekmovalnih telovadbah v Parizu, Nancy in drugod.

Češko telovadbeno terminologijo je pripravljaj Tyrš že pred ustanovitvijo „Sokola“. Obšlodanil jo je l. 1862, l. 1868 pa je izšla iz nova, popravljena in izpopolunjena, skupaj z nemško-češko in češko-francosko mečevalno terminologijo. Leta 1866 je sestavil tudi vojaško nazivoslovje za nameravani sokolski prostovoljski zbor; Tyrš je namreč izdal na vse Sokole poziv, naj kot prostovoljci branijo domovino, sestavil češka povelja in izdelal v vseh podrobnostih organizacijo prostovoljskega zbora. Poziv so Sokoli navdušeno sprejeli; toda vlada je odklonila pomoč, praški „Sokol“ je zategadelj samo stražil Prago. Praškim Sokolom in Tyrševi zgovornosti se je pri tej priliki posrečilo obraniti palačo generala Ciam Gallasa, katero je je praško ljudstvo hotelo porušiti. (Dalje prih.)

kazati, a kad čovjek hoće nešto silom, da utvrdi za istinu pa i ako nije istina, onda se mnogo sporednih istina mora izvrnuti.

„U hrvackom saboru imade preko 30 narodnih zastupnika Srba, koji su svi mađžaroni, a ni jedan nije opozicionalac.“ Ovo je fakt, koji je i nama dobro poznat a još bolje poznat razlog, koji rukovodi te Srbe, da budu uz vladu bana Hederwary-a. Treba se setiti na vreme vladavine bana Mažuranića, kad su srpske škole bile silom zatvarane, srpski učitelji gonjeni, a kad bi se kogod javio da je Srbin, kazivali su mu, da ide u Srbiju, jer su tamo Srbi. To bi najbolje mogao našem „Rodoljuba“ kazati Dr. Derenčin, tadanji prestojnik pravosugja. Taj fakt, da su srpski zastupnici u hrvackome saboru svi Mađžaroni, i nas žalosti, i mi smo odlučno protivni tome, ali se na tu stvar ne sme tako plitko i jednostrano gledati. Ti so srpski zastupnici većinom stariji ljudi, koji još vrlo dobro pamte eru „puškog“ bana, te im se ne dopada, da dočekaju još jednom taku sreću, gde bi se sve, što je srpsko, gonilo a najzad više boli kad brat uvredi no tugji. Ovim ne tvrdimo, da bi se opat onako prema Srbima u Hrvatskoj postupalo, kad bi opet došao neki „pučki“ ban, već samo konstatujemo, da živa uspomena na ondašnje prilike ne da ovim ljudima, da budu u opoziciji protiv vlade, koja je prema njima liberalnija no pređašnja vlada „puškog“ bana. Svaka politička stranka i svaka generacija ima svojih pogrešaka u javnome radu, pa kao što je bila vrlo velika politička greška, što su Srbi u Hrvackoj za vreme Mažuranića ganjani, tako je isto, po našem mišljenju, pogreška i što srpski zastupnici nisu u opoziciji. Na posletku ovo je drugo samo neminovna posledica onog prvog, a ljudi, koji ozbiljno misle i žele slogu i sporazum Srba i Hrvata u političkom radu, ne smeju se ni za jedan od ovih dvaju razloga zadržati i jedan drugome prebacivati, već složno vojevati protiv oba fakta. A sve donde dok pravaši budu terali mak na konac, sve donde će se i Srba naći, koji će to revanžirati, što nikako nije u korist srpsko-hrvackoga naroda, već na štetu i propast. A da tamošnji Srbi niso uz vladu, za to što su nemarni prema javnome političkome radu ili što su se, možda, pomadžarili ili što žele propast Hrvatima, a dobro Mađžarima već iz nevolje, neka nam bude taj dokaz, što za zadnji crkveni sabor od 80 zastupnika prodreše vladinih kandidata samo 14 ostalo sve opozicionarci (66.) i što su Srbi za poslednjih saborskih izbora glasali za Hrvata Barčića, dok obzoraši ne glasaše zanj, možda za to, što im se nije dopao Barčićev liberalizam. A za ovu neslogu Srba i Hrvata nisu direktno oni krivi, već Mađžari i Beč, a oni su samo u toliko krivi, što udaraju u sitničarenje i što neć, da vide kuda vodi ta njihova raspra i kome koristi.

„U Dalmaciji Srbi sklapaju s Talijanima koalicije proti Hrvatima“, veli „Rodoljub“. S Talijanima u Dalmaciji ne sklapaju koalicije na žalost samo Srbi već i Hrvati što je brat rodoljub možda (!) zaboravio reći ali mi ćemo ga posetiti nekolikim primernima iz ne daleke prošlosti. Sećali se brat „Rodoljub“ izbora u Boki Kotorskoj gde su Hrvati bez razlike stranke svi skupa sklopili kompromis s Talijanima i protiv srpskog kandidata dr. Kvekića kandidovali eminentno vladina čovjeka tadašnjeg c. k. kotarskog poglavara Barona Marojčića, ili na općinskom izboru u gradu Kotaru kad je bilo moguće samo talijansko-hrvackim kompromisom postaviti za načelnika poznatog taljanaša dr. Pezzi? O tem brat „Rodoljub“ ni reći ne spominje, već kategorički veli da samo Srbi to čine. — Kakva neiskrenost! (Konec prih.)

V Ljubljani, 24. novembra.

„Hier!“ Finančni minister, dr. Kaizl, je odgovoril praški deputaciji čeških akademikov, da je vlada brez upliva na vojaško upravo ter da ne more glede vprašanja, kako naj se rezervisti na kontrolnih shodih oglašajo, ničesar določiti. „Politik“ piše na to: Taka izjava mora presenetiti. Ali res ni maj avstrijsko vlado in vojaško upravo nobenega kontakta in ali češki klub ne eksistira za vojaško upravo? Kako pa je bilo pri letošnjih delegacijah? Kdo je bil, ki je pridobil Čehe za obljubami, da so mu potem votirali 30 milijonov? Kdo je bil, ki je obetal, da se „zde“-aféra ugodno reši? Kdo je prosil avstrijsko vlado, naj posreduje pri čeških poslancih, da bi glasovali za že izdanih 30 mil. gld.? Bil je to vojni minister!

In sedaj se upa kdo trditi, da nima vlada nobenega upliva na vojno upravo. Ako bi bilo to res, potem bi bila eksistenca Thunovega kabineta v veliki nevarnosti, in vsak nadporočnik bi mogel prekrizati politiko ministerstva. Obžalujemo, da češki klub ni že storil najodločnejših korakov pri grofu Thunu ter se je zadovoljil le z interpelacijo. V narodu more nastati velika razburjenost. Čehi store vladi vse veluge, niti slabi nagodbi ne ugovarjajo, a za to ne dobé niti besedice „Zle“. Ako se parlamentarni komisiji češkega kluba ne posreči, da se doseže v tej točki kar je prav, potem je vzroka dovelj, da se začne proti vladi — boj. Odstop Krieghammerja naj nas ne premoti! Pod Lobkowitzem, ali kdo mu bo naslednik, ne bo stvar nič drugačna. Lahkoverno bi bilo misliti, da je padel Krieghammer radi tega vprašanja; vrgli so ga v Budimpešti. Mladočeški klub mora braniti svojo avtoriteto ter iti do skrajne meje. Končno ni vojno ministerstvo poslednja instanca, ki odloča! — Tako „Politik“. Žleti bi bilo v tem vprašanju složnega postopanja, vseh slovanskih poslancev, zlasti pa Slovencev, katerim prepotenca vojaške uprave tudi ne more biti ljuba. Gesslerjevega kloubuka tudi Slovenci ne maramo.

Vojni minister Krieghammer še ni odstopil, kakor se je poročalo, a baje misli res prav kmalu odložiti svoj portfelj. Listi trdijo, da je Hentzičeva afera le zadnji vzrok Krieghammerjevega padca, da pa so pravi vzroki notranjepolitični. Krieghammer se je zameril Nemcem s svojim postopanjem napram Gračanom, večini pa se je zameril s svojim postopanjem v zadevi kontrolnih oglasitev. Ne mara ga torej niti manjšina niti večina, zato je nemogoč. Naslednik mu bode princ Lobkowitz, poveljnik budimpeštanske garnizije ali pa — baje je ta verzija verjetnejša — nadzorNIK topničarstva, fml. Kropatschek, ki je služil pred par leti v Ljubljani.

Vprašanje južne Tirolske še vedno ni rešeno. Italijanski poslanci so izročili že grofu Bdeniju obširno spomenico, s katero so zahtevali samostojno upravo Trentina ter italijanski deželni odbor, češ, da se tirolski deželni zbor z nemško večino prav nič ne briga za italijanski del Tirolske. Jedeako spomenico so izročili Italijani sedaj tudi grofu Thunu, spominjajoči ga na njegov govor v češkem deželnem zboru leta 1896., kjer se je Thun potezal za pravico deželnih manjšin.

Princ guverner Jurij. Ruski poslanik v Carigradu, Sinovjev, je imel — kakor poroča „Standard“ — pri sultanu avdijenco, pri kateri mu je naznanil, da more princ Jurij že v kratkem odpotovati na Kreto, ter vprašal, ali želi sultan, da se oglasi prej še na turškem dvoru. Olgovora sultanovega „Standard“ ne poroča. — Iz Aten javljajo, da hoče princ guverner sklicati takoj, ko se proklamira za Kreto določeni statut, v Kanejo narodno skupščino. Princ hoče poklicati tudi na najvišja mesta odlične Turke ter postopati v vsakem oziru po načelu enakopravnosti.

Špansko ameriška mirovna pogajanja se nadaljujejo, ker so Amerikanci pripravljeni plačati za Filipine prav veliko odškodnino, oziroma hočejo popustiti Španiji velik del vojne odškodnine, katero morajo plačati premagani Španci zmagovitim Zjedinenim državam. V Madridu so sedaj že jako mehki, zato javlja sedaj „Reuter-Office“ iz Londona, da washingtonski kabinet nič več ne dvomi, da se doženejo mirovne obravnave takom bodočih dnij, ter da se sklene mir v Parizu že v kratkem. Konference v Parizu stanejo Španijo zopet precej tisočakov.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. novembra.

— („Edinost“) nas je počastila z odgovorom na naše „konkretno nasvete“, s katerim odgovorom pa se nismo zadovoljili. Naš nasvet je bil: ako ni mogoče doseči šolskega zaloga, naj poišče deželni zbor novih virov dohodkom in naj jih porabi za izboljšanje učiteljskih plač, a če bi ti novi dohodki ne zadoščali, da bo moral davkoplačevalec poseči v žep. Tako so naš članek umeli vsi ljudje, ki imajo dobro voljo. „Edinost“ nam je nato odgovorila, da je naš nasvet, naj si dobi dežela nove dohodke potom lastne režije samostojne deželne naklade in potom zakupa užitnine — sofizem, češ, ti dohodki bi se stekali zopet v dež. blagajno in ne bi prišli na korist šolskim okrajem. Kaj deželni zbor ne more

skleniti, da se ti dohodki porabijo v to, da jih dežela razdeli mej šolske okraje v svrhu, da se izboljšajo učiteljske plače ali, točneje rečeno, da se z njimi pokrije diferenca mej dohodki šolskih okrajev in reguliranimi učiteljskimi plačami? Svota, katero smo imenovali v svojem članku, da bi se dobila potom lastne režije in od zakupa, je minimum tega, kar bi imela dežela novih dohodkov in ta svota je že vredna, da se kdo zanjo zanima. Na naše vprašanje, zakaj ni deželni zbor sklenil lastne režije in zakupa, pravi „Edinost“: „Zato, ker ves svet ve, da ta dež. zbor sploh nikdar ničesar delal ni, ker je bil bolj karikatura, persiflaža deželnega zbora.“ Vse prav, ali slovenski poslanci bi bili zlic temu lahko predlagali lastno režijo in zakup in svoj predlog ponavljali leto za letom. Tega jim nihče ne more braniti, to je jedna poglavitnih njihovih pravic, a kolikor se spominjamo, niso nikdar prišli s takim predlogom na dan, dasi se je eden izmed njih svoj čas pri pokojnem Lubeyu informoval o tej zadevi. Končno naj pa povemo „Edinosti“, da se bi v najslabšem slučaju tudi še v žepu goriškega davkoplačevalca toliko našlo, da bi se mogle učiteljske plače regulirati!

— (Trgovska in obrtniška zbornica) ima v petek ob dveh popoldne v mestni dvorani sejo. Na dnevnem redu so: 1. Naznanila predsedstva. 2. Poročilo o ustanovah za onemogle obrtnike in vdove. 3. Poročilo o ustanovah za učence in učenke na obrtnih šolah.

— (Slovensko gledališče) Znova opozarjamo narodno občinstvo na nocojšno predstavo, opere „Trubadur“, pri kateri sodelujejo vse tri nove ženske solistinje: gđc. Stropnickà, Radkiewicz in Štastna. — V soboto, 26. t. m., se bo pela prelepa in splošno priljubljena opera „Marta“, ki je dosegla v letošnji sezoni najlepši uspeh. — V torek, 29. t. m., pa dobimo na slovenski oder veleodličnega gosta, hrvatsko umetnico gospo Ljerkko pl. Šramovo, ki bode igrala v Shakespearovi slavni veseligrji „Kako se kroté ženske“.

— (Nemški cesar Viljem) se je včeraj zvečer peljal skozi Ljubljano. Oficijalno se je bilo razglasilo, da se pelje iz Pulja čez Nabrežino, Gorico, Videm in Pontabelj v Trbiž, to pa le zaradi večje varnosti in da bi se eventualni anarhisti speljali na napačen sled. Cesar Viljem se je s cesarico vozil s posebnim vlakom, kateri je zapustil Pulj v dveh oddelkih, tako da nihče iz občinstva ni vedel, v katerem oddelku se vozita cesar in cesarica. V Ljubljani se je cesarska dvojica mudila le nekaj trenutkov, potem pa se odpeljala proti Trbižu.

— (Premog.) Prijatelj našemu listu nam piše: Kako grozno je bilo doslej občinstvo pri kupovanju premoga prikrajšano, se vidi šele zdaj. Jaz imam doma večji zaboj, v kateri so doslej šli prav lahko štiri cente premoga, včasih še poln ni bil. Včeraj naročil sem prvokrat zopet štiri cente v plobovanih vrečah, in kako sem se čudil — s tremi centi bil je zaboj že z vrhom poln! Bilo bi pač umestno, da bi se mestni magistrat po svojih organih večkrat prepiral, kako je z vrečami in pa tudi koliko tehtajo, potem bo za vselej konec — oškodovanju občinstva.

— (Imenovanje) Evidenčni geometer I. vrste, g. Friderik Gatsch, v Logatcu je imenovan višjim evidenčnim geometrom II. vrste.

— (Spodnja Šiška) priredi na predvečer cesarjeve vladarske petdesetletnice občno razsvetljavo. Vsa poslopja bodo z zastavami okrašena. Znamenje za razsvetljavo se bode dalo ob 8. uri zvečer z 10 streli iz možnarjev, jutraj se naznani s 101 strelom, da je napočil slavnostni dan. Dne 2. decembra bo maša, po maši pa slavnostna razdelitev spominjskih svetinj.

— (Vkradeno kolo.) Dne 20. t. m. je doslej neznan zlikovec vkradel trgovcu g. Travnu na Glincah kolo, vredno 120 glđ.

— (Novi semnji.) Deželna vlada je dovolila občini Semič v črnomaljskem okraju troje letnih in živinskih semnje, ki bodo 14. februarja, 26. aprila in 24. julija vsacega leta, oziroma, ako bil ta dan nedelja ali praznik, naslednji dan.

— (Nesreča.) Dne 13. t. m. je šla B. Zdražnik z Vinega vrha v gozd po drva in je pustila svoja dva 5 in 2 in pol leta stara otroka sama v hiši. Otroka sta vžgala neke cunje. Starejši otrok se je zadušil, mlajši pa je zgorel.

— (Osebnosti.) Dvorni svetnik pri graškem nadsodišču, gosp. Julij Mitterbacher, je stopil v pokoj. — Zračaj in naslov namestniških svetnikov sta dobila okrajni glavar v Mariboru, Fr. Kaukowski, in okrajni glavar v Celju, grof Attems.

— (Napad na potovalnega učitelja gosp. Gombača.) Deželni potovalni učitelj za vinarstvo

g. Gombač je imel za minolo nedeljo napovedano predavanje v Veliki Dolini. V soboto se je peljal s kolesom v Brežice, da bi tam prenočil. Na potu kake 4 km. pred Brežicami stala sta dva možka pod nekim drevesom, dočim je tretji prekoratil cesto in hote ali ne hote sunil z nogo v bicikelj, da je g. Gombač tako odletel, da je kar obležal. Neznanci so ga potem, najbrž z nožem, ranili nad srcem. Gosp. Gombač je brez zavesti obležal na cesti. Dva slučajno došla kolesarja iz Brežic sta ga našla v krvi in ga z vozom prepeljala v breško bolnico Rana, kateri so napadalci prizadeli gosp. Gombaču, je 3 1/2 cm. široka in 5 cm. globoka a ni nevarna.

— (Potrošnost.) Danes ima tržaški občinski svet sejo, v kateri bode sklepal o predlogu, sezidati novo mestno hišo. Ta hiša bi veljala dva milijona gold. To je že višek slabega gospodarstva.

— (Razpisana služba.) Na jednorazredni ljudski šoli v Kopanju mesto učitelja-voditelja s sistemizovanimi dohodki. Prošnje do dne 30. novembra okr. šolskemu svetu okolice ljubljanske.

* (Panika v Karlovem gledališču na Dunaju) Predvčerajšnjim je nastal mej predstavo v Karlovem gledališču nakrat silen strah. Smrdelo je namreč po zasmojenem in ta smrad se je večal vedno bolj. Ljudje so začeli vpiti: „Gori!“ — Drugi zopet: „Nič ni, mir!“ — toda mnogo ljudi je bežalo iz gledališča, nekateri so pustili celo svojo garderobo. Režiser je skušal občinstvo pomiriti, ali zamao. Požarne brambe z gasilnimi vozovi so pridrale od vseh strani pred gledališče, a brez vzroka. V policijski sobi se je bila zasmodila pri peči zofa, kar pa so pogasili stražniki sami. V gledališču se je nekaj žensk onesvestilo. Konec igre se je vršil pred praznim gledališčem.

* (25 častnikov zastrupljenih) V Pečuhu je v garniziji obbolelo nakrat po obedu petindvajset častnikov. Izvedenci so preiskali hrano ter našli v mesu strupene gobe. Ker so častniki vzeli takoj protistrup, so nekateri od njih že ozdraveli, drugim je pa tudi že mnogo boljše.

* (Turška komponistinja,) mlada Zilnum Hanum je poklonila v Carigradu nemškemu cesarskemu paru svojo skladbo z naslovom „Dobro došla!“ Cesar ji je poslal medajlon z biseri.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospa Marija Blažon 10 kron, mesto venca na krsto svoje hčere pok. sestre Celestine. — Žvela rodoljubna darovalka!

Zahvala Slavni stavbeni firmi „Knez Zapančič“ in „Kranjsko stavbeno društvo“ ste na prošnjo podpisane poslali v spomin slavne petdesetletnice vlade presv. cesarja Franca Jožefa I. za revne učence šole v Preserji vsaka po 10 glđ. Za ta veledušni dar se podpisani v imenu revne šolske mladine navedenima stavbenima firmama najtopleje za hvaljuje. Preserje, 21. novembra 1898. A. Likozar, nadučitelj in predsednik krajnega šolskega sveta.

Književnost.

— Slovanský Přehled. Te nove revije je izšel drugi sešitek s prav raznovrstno vsebino, katera nas je prepričala, da je pravi mož se lotiti sicer težavnega, a vevlažnega dela, seznanjati slovanske narode mej sabo. Drugi sešitek ima naslednjo vsebino: Ze slovanské poesie: A. Černý: Z nové poesie polské. Kazimierz Przerwa Tetmajer. Stati: Ludvík Kuba: Stopy řebké hudby? Myšlenky a domněnky o písni jihoslovanské. J. Baudouin de Courtenay: Slováci a koruna sv. Štěpána. K. Štěpánek: K padesátiletému výročí smrti Bělského. Fr. Řehoř: Rusínská „Sič“ ve Vidni. Dopisy: Ze Srědce (Dr. A. Balan). Z Varšavy (Aureli Vizsar). Ze Železníku v Krajíně (A. Dermota). Z Korutan (F. L.) Z Petrohradu (—ov). Rozhledy a zprávy: Jubileum Sienkiewiczovo. — Novinky polské literatury. — Změna „Kraje“ a „Žycia“, — Horův českopolský slovník. — Stav obecného školství v Haliči. — Kněz Bilakiewicz. — Návrh „Světa“. — O. Makovej proti Haličaninu. — Rusínské memorandum. — „Kružok ruskych akademikův hirnyčých“. — Památka smrti Pisareva a Tutčeva. — Divadlo pro lid. — Literární polemiky v Chorvátsku. — Literatura, věda, umění: Dr. Ivan Franko: Literatura ukrajinská ruská (maloruská). J. V. Lego: Slovinská literatura. Referáty a oznámení knih: Tetmajer, Poesie III. — Samokvasov, Izslědovaniya po istorii russkago prava. — Balzer, O następięwie tronu w Polsce. — Pryvit Ivanu Franku. Umění výtvarná: Výstava obrazů J. Styky.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 24. novembra. V pisarni podpredsednika dr. Ferjančiča so se danes sešli različni poslanci, po dr. Ferjančiču povabljeni, na posvetovanje glede zgradbe železnice čez Karavanke. Sklenili so, podati še v današnji

seji interpelacijo, in naročili baronu Schweiggelju, da jo sestavi.

Dunaj 24. novembra. Konec današnje seje hoče dr. Hochenburger interpelirati vlado radi čeških in slovenskih postulatov.

Dunaj 24. novembra. V današnji seji obrtnega odseka je vladni zastopnik naznanil, da namerava trgovinski minister baron Dipauli v kratkem predložiti nov zakon o krošnjarstvu.

Dunaj 24. novembra. Načelnikom klubov se je včeraj naznanilo, da do 5. decembra ne bo plenarne seje. Danes pa se je večina načelnikov izrekla za to, naj bode ta v torek in v sredo seji in naj se postavi na dnevni red zakon o mitnicah, zakon o regulaciji plač drž. slug in zakon o znižanju pristojbin pri prepisu kmetskih posestev. Namen nameravane pavze je bil, da se omogoči nagodbenemu odseku, dognati razpravo o carinski in trgovinski pogodbi, kateri se je vsled današnjega sklepa izjavil.

Dunaj 24. novembra. Posl. Gnięwos z je prišel danes prvič po dvoboju z Wolfom v zbornico. Poslanci desnice so ga presrečno pozdravili. Poljaki so ga poljubovali. Obstrukijske stranke so danes začele z novo taktiko zavlačevati razprave. Nemški nacionalci, zlasti Pessler, Erb in Böheim so podali nebroj interpelacij glede nagodbe, katerih čitanje je trajalo nad uro. Potem je zbornica nadaljevala razpravo o predlogu, naj se obtoži ministerstvo, ker je na Gališkem razglasilo obsedno stanje. Govorniki so: Potoczek (poljski klub), Stapiński (poljska ljudska stranka) in Byk (poljski klub). Zdaj govori nemški nacionalc Winkowski, Desnica namerava debato še danes dognati, vsled česar bo seja jako dolgo trajala.

Budimpešta 24. decembra. Cesar je demisijo vojnega ministra Krieghammerja že sprejel in se to tekom prihodnjih dni uradoma razglasi.

Budimpešta 24. novembra. V današnji seji se je oglasilo jako mnogo govornikov, kateri hočejo razpravljati o postopanju policije napram demonstrantom, in radi ukaza naučnega ministra, s katerim je vlada odredila, da se morajo vsi dijaki dne 2. decembra udeležiti cesarskih maš. Neodvisna stranka proglasa ta ukaz za protustaven, češ, da je bil cesar šele l. 1867. kronast za ogerskega kralja. Naučni minister Vlassics je namesto odsotnega v dvoboju ranjenega Perczela odgovarjal na napade radi postopanja policije in svaril dijake, naj ne prirejajo političnih demonstracij, sicer zapre vlada za dlje časa visoke šole, ker te niso in ne smejo biti zavetišča ekscedentov. Opravičeval je potem tudi svoj ukaz, da morajo šole praznovati cesarjevo vladarsko petdesetletnico, glede katerega je ministerski predsednik baron Banffy še pripomnil, da takisto, kakor so vse šole praznovale petindvajsetletnico cesarjevaga vladanja, tako morajo tudi praznovati njegovo petdesetletnico.

Budimpešta 24. novembra. Od 9. ure dopoldne je vse črno ljudstva pred parlamentom. Ko se je pripeljal Banffy, zagrmeli so viharji klici „Abzug“. Množica je hotela udreti za vozom in ga napasti, kar je pa policija preprečila.

Budimpešta 24. novembra. Minister Perczel je imel danes ob 9. uri dopoldne dvoboj s posl. Hollom. Minister je bil na čelu ranjen, a rana se utegne že v dveh dneh zaceliti. Perczel danes ni bilo v zbornico, pač pa je prišel Hollo, katerega je opozicija pozdravila z burnimi eljen klici.

Rim 24. novembra. V včerajšnji seji poslanske zbornice je finančni minister Vaccelli razvil finančni ekspeze, v katerem je povedal, da bode letos samo 1 milijon lir deficit, prihodnje leto 14 1/2 milijona in naslednje leto 30 1/2 milijona, kateri deficit pa misli pokriti s finančnimi operacijami, ne da bi bilo treba izdajati nove emisije. Obljuboval je znižanje užitoine, kar je zbornica vzela z živahnim odobravanjem na znanje.

Pariz 24. novembra. „Temps“ javlja, da je general Zurlinden ukazal postaviti Picquarta pred vojno sodišče.

Zahvale.

Gosp. Andrej Gabršček, lastnik „Goriške tiskarne“, naklonil je društvu „Šumadiji“ 53 knjig. Na tem plemenitem daru zahvaljuje se mu podpisani odbor društva „Šumadije“ v Pragi najsrčneje, nadajajoč se, da ga bodo posnemali i drugi rodoljubni knjigotroci.

Zahvaljujoč se naprej, beležimo s spoštovanjem
za odbor:

Predsednik: Josip Germ, akad. slikar. Tajnik: Milan Prelog, sluš. filozofije.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Zemljišče vlož. št. 57, kat. obč. Savica, cenjeno 1392 gld. in 26 gld. 70 kr., dne 26. novembra v Radovljici.

Antona Samse posestvo vlož. št. 12, kat. obč. Šempeter, cenjeno 4527 gld. in 300 gld., dne 28. novembra v Ilirski Bistrici.

Posestvo vlož. št. 563 kat. obč. Dobrova, cenjeno 500 gld., dne 28. novembra v Ljubljani.

Zemljišče vlož. št. 115 in 116 kat. obč. Ribno, cenjeno 678 gld. in zemljišča vlož. št. 238 in 240 kat. obč. Zelenice in vlož. št. 219 kat. obč. Selo, vsa dne 28. novembra v Radovljici.

Zemljišče vlož. št. 276 kat. obč. Glinice, cenjeno 2090 gld. in 75 gld., dne 29. novembra v Ljubljani.

Posestvo vlož. št. 27 in 100 kat. obč. Butoraj, cenjeno 1879 gld., 20 gld. in 6 gld., in posestvo vlož. št. 330 kat. obč. Dobliče, cenjeno 8 gld., oba dne 30. novembra v Črnomlju.

Zemljišča vlož. št. 21-23 in 149 kat. obč. Tacen, cenjena 11.093 gld., 2750 gld., 6915 gld. in 200 gld., dne 30. novembra v Ljubljani.

Umrla so v Ljubljani:

Dne 21. novembra: Anton Glojek, hišnik, 78 let, Mestni trg št. 17, srčna kap. — Frančiška Pfeifer, delavčeva hči, 2 mes., Ulice na grad št. 10, božjast.

Dne 22. novembra: Celestina Marija Blažon, uršulinka, 26 let, Kongresni trg št. 17, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 17. novembra: Ivan Vrenk, kajzar, 52 let, jetika.

Dne 18. novembra: Anton Golob, duinar, 31 let, jetika.

Dne 19. novembra: Ignacij Druškovič, posestnik, 35 let, spridenje jeter.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
23.	9. zvečer	725.1	3.4	sl. jug	dež	
24.	7. jutraj	722.5	3.0	sr. zahod	oblačno	11.2
25.	2. popol.	721.3	4.7	sr. jzah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 3.1°, za 1.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 24. novembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	85	„
Avstrijska zlata rentna	119	70	„
Avstrijska kronska rentna 4%	101	10	„
Ogerska zlata rentna 4%	119	80	„
Ogerska kronska rentna 4%	97	65	„
Avstro-ogerske bančne delnice	90.9	—	„
Kreditne delnice	352	90	„
London vista	120	50	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	92 1/2	„
50 mark	11	78	„
20 frankov	9	55	„
Italijanski bankovci	44	35	„
Cifr. cekini	6	69	„

Dne 23. novembra 1898

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	„	35	„
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	139	„	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlisti zast. listi	98	„	—	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	„	50	„
Ljubljanske srečke	24	„	—	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	„	50	„
Kreditne srečke po 100 gld.	202	„	—	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	545	„	—	„
Papirnati rubelj	1	„	27 1/2	„

Trikot-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalce

Albert Matzner na Dunaji, I., Kohlmessegrasse 8
Zavoje vzorcev, obsegajoče srajce, jopice, hlače za gospode, dame in otroke, v znesku 10-20 gld. proti povzetju ali dunajskim referencam. (1401-32)

Posestvo

z lepim, jako rodovitnim sadnim vrtom, kjer je že mnogo let dobro posloječa strojarja, ležeče poleg ceste Radovljica Begunje, proda se iz proste roke pod ugodnimi pogoji.

Več se izve pri lastnici Katarini Volek, Zapuže, pošta Begunje, Gorenjsko. (1826-1)

Kanarčke iz Harca

z izbornim globokim, vrtolnim žvrgolenjem, grljenjem, cingljanjem itd. oddajam po 10, 8, 6, 5 in 4 gld. korzad ter jamčim, da dosepejo živi. Smejo se tudi premeniti po 8dnevni poskušnji. Navodilo za pravilno ravnanje se brezplačno priloži, ako se sklicuje na ta list. Premovani v januarju 1898. l. s 6 srebrnimi svetinjami.

J. R. Brezina

gojitelj zlatih kanarčkov v Lincu ob Donavi.
NB. Za kupcevalce! 800 komadov oddam v večjih partijah. Kupčevalska cena! (1719-3)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

1 ali 2 meblovani sobi

s predsobo ali kuhinjo s posebnim vhodom se išče.
Ponudbe pod „Oberst“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

(1820-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenz - Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vire, Hebr., Francove vire, Karlove vire, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Praga v Novo mesto** te v Kečevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano** j. k. Praga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. jutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla — **Praga iz Novega mesta in Kečevja** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v Kamenik. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobra. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz Kamenika. Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 8. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobra. (1044)

Obrtno naznanilo.

Podpisani uljudno naznanja sl. občinstvu, da je pre-

svojo mesnico

s Sadnega trga v Lingarjeve ulice

v novo hišo

meščanskega bolniškega zaklada

ter se ob enem zahvaljuje za dosedaj mu izkazano zaupanje in prosi, da ga častiti odjemalci tudi nadalje počaste s svojimi naročili.

Z velespoštovanjem

Anton Slovša

mesar.

(1793-3)

Mesnica je odprta tudi od 5. do 7. ure zvečer.

Zahvale.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem Vas, da ste mi poslali tako izvrstno zdravilo proti kašlju in prsobilju. Porabil sem jedno steklenico trpotčevega soka, pa sta mi kašelj in prsobilje skoro prestala. Poslajte mi takoj še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka in 2 zavoja čaja proti kašlju.

Z velespoštovanjem

V Divači, 19. oktobra 1897.

Vaš zahvalni

Jakob Suppan.

Trpotčev sok (Spitzwegrich-Saft), ki tako izvrstno deluje proti kašlju, prsobilju, hripavosti, tešakemu dihanju in proti starim boleznim, dobiva se vedno svež v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naj vsakdo pazi na zaščitni znak, ker samo oni trpotčev sok je iz moje lekarnice, ki ima na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena steklenici trpotčevega soka s točnim navodilom 75 novč.

S trpotčevim sokom je dobro rabiti tudi gorski čaj proti kašlju.

Cena 1 zavoju gorskega čaja proti kašlju s točnim navodilom 35 novč.

Jedno in drugo pošilja se vsaki dan po poštne povzetju. Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kišico priračuni 20 novč.

Lekarna k Zrinjskemu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Cenjeni gospod lekarničar!

Pred kratkim časom naročil sem pri Vas jedno steklenico krepljivih švedskih kapljic; iste so meni in mojim znancem tako dobro delovale, da se moram Vam na tem dobrem zdravilu najtopleje zahvaliti. Izvolite mi za moje znance še tri steklenice po 80 novč. s poštnim povzetjem poslati.

Modruša, 26. maja 1898.

S spoštovanjem

Vid Zantić.

Prave krepljive švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem žlednim boleznim, popravljajo prebavo, čistijo kri, okrepejo želodec. Te kapljice ozdravijo vse bolezni želodca in črev, a dobi se dober tek.

Paziti je treba na zaščitni znak, ker samo one krepljive švedske kapljice so iz moje lekarnice, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena 1 steklenice krepljivih švedskih kapljic s točnim navodilom 80 novč.

Posilja se vsaki dan s poštnim povzetjem.

Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kišico priračuni 20 novč.

Lekarna k Zrinjskemu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naročbe, ki iznašajo 5 gld. in več, se pošiljajo franko.

Lepa mesečna soba

s kabinetom, s posebnim vhodom in zelo lepim razgledom na trg. odda se nemeblovana takoj v Rožnih ulicah št. 15 za zelo nizko mesečno ceno 10 gld. Vpraša naj se v hiši istotam. (1824-1)

Penzionist

zmožen slovenskega, nemškega in laškega jezika, išče primerne službe kot uradni sluga, agent ali k trgovcu. Vstopi lahko s januarjem 1899.

Ponudbe pod „služba“ poste restante Col pri Vipavi. (1821-1)

Zidana baraka

na Pogačarjevem trgu, s streho iz zarezane opeke, jako dobro ohranjena, 10 metrov dolga in 4 1/2 metre široka, se po ceni proda ter se mora takoj odstraniti. — Več pove se istotam.

(1822-1)

J. Klauer.

Trgovski pomočnik

špecerijske vrste išče mesta za tukaj ali drugod. (1752-3)

Ponudbe pod A. J. upravništvu „Slov. Nar.“.

Brusnice (Preiselbeeren) s sladkorjem vkuhan, izbornega okusa, 5 klg. v opleteni steklenici za gld. 270;

Malinov sok, pristno naravno blago, s sladkorjem vkuhan, steklenica 5 klg. za gld. 3-;

Vkuhan iz maline, jagod, marelo, ribeza in gelée iz šipečjih jagod, 5 steklenic v zabojčku 5 klg. za gld. 3-;

Kompoti, najfinjši, s sladkorjem v pari vkuhani, v zabojčku 5 klg. gld. 2-0 franko na vsako poštno postajo pošilja

Bohumil Beneš, cukrar

v Polici nad Metuji (Politz a. d. Mettau), Češko.

Na prodaj ali v najem

dajem pod jako ugodnimi pogoji takoj: (1823-1)

Jednonadstropna hiša s 4 sobami, kuhinjo s štedilnikom, jedilno shrambo in sobo za posle. Pritlično: zasebna soba, jedna velika in jedna mala soba za pivce, 2 kleti za vino v hiši in kuhinja s štedilnikom. Hiše se držeči živinski hlev in svinjaki so obokani, kozolec s 6 okni ima zidane stebre, pod za mlatiti je na kozolcu. Vse je z opeko krito in novo. Vrt in njiva merita nekoliko čez jedno oralo.

Hiša stoji ob državni cesti in 10 minut od železniške postaje. Hiša ima pravico za gostilno, kakor tudi za točenje vseh opojnih pijač, tudi za žganje, in za prodajo tobaka na drobno. Odda se tudi vsa priprava za gostilno. Pripomni se, da pride čez leto mnogo tu cev v Logatec.

Kupci ali najemniki naj se zglasijo pri lastniku

Jakobu Tršarju,

posestniku na Brodu št. 14, pošta Dol. Logatec.

Zahvale.

Velespoštovani gospod!

Moja žena ležala je tri mesece vsled trganja in kostiholi. Čim je začela uporabljati Vaše „mazilo proti kostiholi“, vstala je tretji dan, danes pa, hvala bodi Bogu, hodi. Zahvaljujoč se Vam za to izredno mazilo, ostajem

V Strmcu pri Stubici, dne 22. aprila 1898.

sluga pokoren

Bartol Lisički.

Mazilo proti kostiholi (Fluid) je jako dobro zdravilo proti trganju in kulanju v kosteh, revmatizmu, bolečinam v križicah, proti prehlajenju pri prepihu i. t. d. Mazilo ojači izmučene žile, ter krepi starce, kateri trpi na slabosti nog.

Vsaka steklenica mora biti prevadena z zaščitnim znakom, to je s sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega, ker samo ono mazilo je iz moje lekarnice, ki nosi ta zaščitni znak.

Cena jedni steklenici mazila proti kostiholi s točnim navodilom 75 novč.

Vsaki dan se razpošilja s poštnim povzetjem.

Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kišico priračuni 20 novč. (1583-8)

Lekarna k Zrinjskemu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.